

РЕШЕНИЕ

№ 6170

гр. София, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5667** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. В. А., чрез процесуалния му представител адв. А. срещу Решение от 10.05.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав, по НАХД № 16103/2020 г., с което е потвърден Електронен фиш серия К № 3900140 от 29.06.2018 г., издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи, на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДвП, с който му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 600 лв. за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Касаторът оспорва решението като неправилно, постановено в нарушение на закона и при съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН. Сочи, че въззивна инстанция неправилно е приела, че електронният фиш е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила и че нарушението е извършено от А.. В тази връзка излага доводи, че електронният фиш е издаден след изтичане на законоустановения давностен срок по чл. 34, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, поради което се е погасила и възможността за осъществяване на наказателно преследване

срещу касатора. Заявява искане да се отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да се отмени Електронен фиш серия К № 3900140 от 29.06.2018 г. Претендира присъждане на разноски за две инстанции.

Ответникът Отдел "Пътна полиция"- СДВР не представя писмен отговор по касационната жалба, не участва с представител при разглеждане на делото, нито писмено изразява становище в касационното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, ХХ касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна.

Районният съд е приел, че на 29.06.2018 г., в 10:46ч. в [населено място], по [улица]до №28, с посока на движение от [улица]към [улица], Н. А. управлявал л.а. „М. С 320“, собственост на С. М. И., с ДК [рег.номер на МПС] със скорост на движение 95 км/ч, след приспаднат толеранс от 3 км/ч, при ограничение от 50 км/ч за населено място, което представлява превишение от 45 км/ч. Собственикът на автомобила попълнил декларация от 03.08.2020 г., в която посочил, че на 29.06.2018г. МПС е било предоставено за ползване на Н. А. и представил копие на неговото СУМПС.

За констатираното нарушение е издаден процесният Електронен фиш.

От правна страна въззивният съд е приел, че при издаване на ЕФ са спазени изискванията за компетентност и процесуалните правила. Нарушението е извършено от обективна и субективна страна, поради което и правилно е ангажирана отговорността на И. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон и при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина.

Правилен е изводът на първостепенния съд, че касаторът Н. А. е извършил нарушение чл.21 ЗДвП. В ал.1 на чл.21 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават установената стойност в km/h. Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от тази, установена в ал.1 за населено място, извън населено място, автомагистрала и скоростен път, това се сигнализира с пътен знак (чл.21, ал.2 ЗДвП). За неизпълнение на забраната за превишаване на определената в закона или с пътен знак скорост в населено място, чл.182, ал.1, т.5 предвижда административно наказание „глоба“, която за превишение с над 40 km/h е в размер на 600 (шестстотин) лева.

Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържание, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал.4, изр.2 ЗДвП, настоящият

касационен състав приема, че са правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила за негово издаване и настоящия съдебен състав ги споделя. В посочената разпоредба е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В този смисъл неоснователно е възражение на жалбоподателя, че нарушението не е описано съобразно изискванията на закона. Това твърдение не отговаря на действителната фактическа обстановка. В електронния фиш ясно е посочено, че лекият автомобил, с който касаторът е засечен да преминава покрай камера със скорост 95 км./ч, при ограничение на скоростта в населено място от 50 км./ч, описано е какво е превишението, както и е отчетена допустимата грешка от +/- 3 км./ч.

В съставеният електронен фиш, както се посочи по-горе, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Отражена е посоката на движение на МПС, управлявано от касатора, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване на нарушението е установено с координати. Съставеният електронен фиш съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административната преписка, както и е представена заповедта, с която е одобрен образецът. Предвид на това, не са налице нарушения относно съдържанието на оспорения фиш, водещо до неговата отмяна. Ето защо съдът намира, че не е нарушено правото на защита на касатора – същият е узнал за какво е наказан, узнал е установения фактически състав на извършеното от него деяние, узнал е, че с това деяние е нарушил изискването за спазване ограниченията на скоростта.

Неоснователни са доводите, изложени в жалбата пред СРС, респ. повторени в касационната жалба за допуснато процесуално нарушение при издаването на електронния фиш, а именно, че е изтекъл срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за наказателно преследване от датата на извършване на нарушението – 29.06.2018 г., до датата на връчване на фиша - 03.08.2020 г. Настоящият касационен състав не споделя това твърдение на касатора. Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. А съгласно, ал. 3 образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта.

В случая обаче, административнонаказателно производство е започнало със съставянето на електронния фиш, което става автоматично при констатиране на

нарушението, предвид характера на нарушението и начина на неговото установяване с видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения. Електронният фиш се генерира автоматично при извършване на нарушението, т.е., с това се образува и административнонаказателно производство. Както се изложи по-горе съобразно спецификата на електронния фиш, след неговото издаване не се издава АУАН или НП, т.е., с издаването на електронния фиш се образува административнонаказателно производство и същия подлежи единствено на връчване на нарушителя. Поради това и двете разпоредби на чл. 34 ЗАНН не намират приложение в конкретния случай.

Не са налице и предпоставките за приложение на института на абсолютната погасителна давност. Съгласно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. Цитираната разпоредба намира приложение и в производството по ЗАНН на основание чл. 11 от ЗАНН и с оглед т. 2 на Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС. Съгласно цитираното Тълкувателно постановление разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК следва да се прилага във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК или в случая абсолютната погасителна давност е 4 години и половина, считано от датата на довършване на деянието /чл. 80, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН/. Препращането по чл. 11 ЗАНН е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност - и за тези по глава II НК, така и за тези по глава IX, в т.ч. за давността по чл. 79, ал. 1, т. 2 НК. С изтичането ѝ по закон се изключва и административнонаказателното преследване, и отговорността по чл. 6 ЗАНН, тъй като извън него същата не може да се осъществява. Тоест давността като обстоятелство, което погасява преследването на деца и така юридически препятства административното му наказване, попада в обхвата на препращането по чл. 11 ЗАНН. Изтичането на абсолютния давностен срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 във вр.с чл. 81, ал. 3 НК, във вр.с чл. 11 ЗАНН е заличило процесното деяние като основание за налагане на имуществената санкция за извършено нарушение по чл. 142, ал. 4 КТ, поради което тази инстанция не е овластена да проверява дали е извършено или не от обективна страна.

В конкретния случай обаче не е изтекъл този период от 4 години и половина от датата на извършване на нарушението, което е на 29.06.2018 г.

Санционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП предвижда глоба във фиксиран размер от 600 лв. за водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място с над 40 км/ч., поради което не следва да се обсъжда въпроса за редуциране на нейния размер.

При правилно установена фактическа обстановка съда е обосновал и законосъобразни правни изводи.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебно решение е правилно, не са налице основания за отмяна по чл. 348 от НПК и следва да бъде оставено в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, XX Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.05.2021 г. на Софийски районен съд,
Наказателно отделение, 17-ти състав по НАХД № 16103/2020 г.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.